

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina Evangelica De Meditatione mortis

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia V. Ioan. IIII. & VI. Qui biberit ex aqua quam ego dabo, non sitiet
in æternu[m]. Si quis sitit, veniat ad me & bibat. &c. XXIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

Luc. 19.

errore & internecone vindicaret & seruaret. sicut loquitur, Venit filius hominis saluare quod perierat. Et iterum in Luca, Venit filius hominis querere & saluum

Sap. 1.

facere, quod perierat. Itaque cum scriptum sit, Deus mortem non fecit, nec latatur in perditione viuorum: utique quia neminem vult perire, cupit peccatores penitentiam agere et per penitentiam denuo ad vitam redire. Quod ex insigni illo dolore & labore, quem nobis seruandis impendit satis constat. Versentur ergo iuvenes hac ante oculos nostros, ut fidem concipiamus, & spem habeamus. Conuertamur ad Dominum in toto corde nostro, in ieiunio, & in fletu, & in planctu: quoniam benignus & misericors est, patiens & multa misericordus, & prestabilis super malitia.

Ioel. 2.

SENTENTIA V. Ioannis 4. & 7.

Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum.

Si quis sitit, veniat ad me & bibat.

PARACLESIS.

CAPVT
XXIII.

Quemadmodum aqua illa putealis non ita depellit sitim, ut amplius non redeat, sed quantumcumque etiam biberis, iterum tamen sities: sic in omnibus rebus terrenis nihil est tam excellens, tam prestabile, tamque eximium, quod hominis animo diu satisfacere suapte natura queat. Quicquid enim in hoc mundo, quamuis pretiosum, quamuis iucundum & delectabile in medium produxeris, veluti aqua est, ex qua qui biberit, iterum sitiet. Exemplum videre est in Salomone Rege opulentissimo. Is, ut scribit in Ecclesiaste, edificauit sibi domos, & plantauit vineas: fecit hortos & pomaria, & conseruit ea cuncti generis arboribus: extruxit piscinas

Ecc. 2.

personas aquarum: possedit seruos & ancillas: armenta quoque, & magnos omnium greges: coaceruauit argentum & aurum: instituit cantores & cantatrices, & delicias filiorum hominum: fecit scyphos & urceos ad vna fundēda. Quid amplius optare quis posset ad voluptatem carnalem? Quis non beatum dicat populum, cui hac sunt? Sed audi quid Salomon post hac dicat.

Psal. 143.

Cum me conuertissem ad vniuersa opera que fecerant manus mee, & ad labores in quibus frustra sudaue-ram, vidi in omnibus vanitatem & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. Reuera sic est. Nam omnis mundi felicitas, vitāq; voluptas, vt puluis à turbine, sic ab aliis ad alios subinde ventilatur atque iactantur:

Gregor. Na-

zianz. Orat.

23. ad Iulia.

Psal. 1.

Sap. 5.

Iob 20.

Eccle. 14.

Idem Epist.

18. ad So-

phronium

Praef. Et de

Vita itine-

ribus.

& sicut fumus dilabuntur & euanescent: & in somni- more homines deludunt, vmbraeq; instar manibus tene- ri nequeunt. Ita vt ventis citius fidere possimus, aut literis in aqua scriptis, quā hominum felicitati. Nec vero sine magna sapientia hoc à te Christe Iesu consti- tutum est, vt res omnes huius vitæ incerte sint atque in- stabiles: nempe vt rerum firmarum stabiliumque amo- ri ac desiderio inardescamus, vmbra & somnia leuiter curantes. Adhuc, vt aqua huius maris amara est, & quo magis ex illa biberis, eo maiore siti cruciaberis: ita opes & quæuis mundi felicitas & voluptas se ha- bent, cum his homines abundant, tum maxime deside- rant: & tum ardentius sitim cupiditatis augent, cum plus se in amaras illas seculi huius aquas immergunt.

Cytill. in

Ioan. lib. 5.

cap. 10.

At Christi Saluatoris Aqua noxiam mundi huius sitim extinguit, cupiditatum ardorem sedat, sordes omnes peccatorum eluit, anima nostra terram caelesti imbre irrorat atque fecundat: & ad solum Deum anhelu spi- ritum mentem humanam sitientem reddit. Aqua hac spi- ritualis & mystica, Spiritus sancti dona & gratia est: qua lar-

Pfal. 41.

qua largissime potatus fuit Prophetæ David, cum totum ad Deum suspirans dixit: *Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuũ, quando veniã et apparebo ante faciẽ Dei? Et rursum: Sitiuit in te anima mea. Petamus has aquas à filio Dei: ipse enim nobis libentissime propinabit. Sicut dicit: Ego sitiens dabo de fonte aquæ vitæ gratis. Nihil in hac vitæ-*

Pfal. 61.

stra peregrinationis meditemur, nisi quia hic non semper erimus: nihil sitiamus, quã Vitam æternam, nihil timeamus, ubi non conturbemur, ubi non moriamur, unde nunquam migremus.

Apoc. 21.
August. Tract.
statu 32. in
Ioan.

SENTENTIA VI. Ioannis 8.

Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ.

PARACLESIS.

CAPVT

XXV.

August.
Tract. 34. in
Ioannem.
Ioan. 1.
Pfal. 35.

Non arbitremur Dominum Iesum Christũ, hunc esse Solem quem videmus: sed ipse est per quem Sol iste, & omnia sunt facta. Et *LVX* est, de qua propheta olim cecinit: *Filij hominum sub tegmine alarum tuarum sperabunt: Inebriabuntur ab vbertate domus tue: & torrente voluptatis tue potabis eos. Quoniam apud te est fons vitæ; & in lumine tuo videbimus lumen. Filij hominum, inquit, sperabunt. Salus ista que in presenti est, hominibus pecoribusque communis est: Sed est alia, quam sperant homines, & accipiunt qui sperant, non accipiunt qui desperant. Quæ est illa? Inebriabuntur ab vbertate domus tue: & torrente voluptatis tue potabis eos. Vnde? Quoniam apud te est fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen. Ipse fons vitæ ambulabat in terra: ipse dicebat, *Qui sitit, veniat ad me & bibat. Ipse & lumen est, Deus de Deo, Lumen**